

Economist online: 160 év tömény történelem

Digitalizálták a híres brit politikai hetilap, a *The Economist* teljes anyagát, kezdetéig, 1843-ig visszamenőleg (záróév: 2003). A 600 ezer oldalnyi anyag képre vitelének a munkáját a digitalizálás vezető vállalata, a *Cengage*, – korábban *Thomson Learning* – végezte, ugyanaz a cég, amely a *British Library* újságarchívumát is digitalizálta. A *The Economist Historical Archive*-ba való belépéskor nyomban a keresési funkcionál találjuk magunkat; amellet igen könnyen továbbléphetünk az archívum erősségének számító böngészési funkcióba. A „Böngészés dátum szerint” egy mutatós lapra visz, amely fölül az időszávot mutatja, alul pedig a lap borítóit sorban. Használhatjuk a nyilakat jobbra és balra az időskálán, beírhatjuk a keresett évet az ablakba. Év választása után az alsó sávban feltűnnek a hónapok, és a kijelölt hónap számaiban lapozgathatunk. Navigálni lehet a szkennelt oldalakon is, mivel azok olyan hiperlinkek, amelyek az adott oldal cikkeihez juttatnak minket – egy klikkeléssel már a cikkszöveg szintjére kerültünk. A ke-

resés oldala világos és kitűnően kalibrált, lehet kulcsszavak szerint keresni és limitálni a keresést szűkebb évtartományra. A gyors keresőmotor segítségével megtalált eredmények kis körömképek formájában jelennek meg, a beírt kifejezés piros színnel van jelölve. A szkennelt képtől jobbra további metaadatok vannak (pl. a cikk típusa), a rövid ismertető a szerző szerint jól eligazít abban, hogy csak a számunkra igazán fontos közleményt nyissuk ki. Látszik, hogy az archívum tervezőinek gondja volt arra, hogy az áttekinthetőség és ergonómia révén takarékoskodjanak a használó idejével. A szkennelés éles és szinte fotografikus igényű, s ahogy belépünk a szkennelt oldalba, újabb eszközök tűnnek fel baloldalt – azonnali keresést lehet indítani a cikkben és a lap adott számában. Természetesen lehet zumolni részletekre egy oldalon; a nyomtatás a pdf formátumot használja.

(L.

<http://www.galeuk.com/economist/EHABrochure.pdf>)

/Information World Review, 242. sz. 2008. jan. p. 21./

(Bánhegyi Zsolt)